

Були у млинаря три сини. Помираючи, залишив він їм по собі тільки млин, віслюка та кота. Брати поділили між собою батьківський спадок. Старшому дістався млин, середньому — віслук, а молодшому довелося взяти собі кота. Довго бідолаха був невтішний, бо отримав таку жалюгідну крихту спадку.

А тією країною правив король, який страшенно любив рябків. Кіт довідався про це й дещо надумав.

— Господарю, дайте-но мені мішок і пару чобіт, — сказав він, — і ви побачите, що з цього вийде.



Взяв торбину і пішов до лісу. Там він розклав торбу на траві й заховався у кущах. Недовго йому довелося чекати: двоє молоденьких довірливих рябків залізли до торби. Кіт швиденько затягнув мотузку і поніс свою здобич до королівського палацу.